

Երեք շաբաթէ ի վեր ցուրտն վեր-
ջին աստիճանն առաւելացած է. ահա
հիմա երբ լուսնն մը կանգ առե-
լծէ որ նիւթին, անցնիմ գրչին բե-
րանը եղող մեղմը սառեցաւ. Կը
լուռի որ մարդ մը ստաւած է ասիկ
երկու ժամ հետէ զիւր մը երթա-
լու ատեն. նաեւ երկու հատ բա-
ճաքէ որ մեր չորպատկերուն պէս
խնդրեալն խորանարդը պահաւ է
եղեր, որսորդութեան կ'երթան և
վէմի մը ծակն մանելով գուռը կը
հիւսնեն և ներսը անուր կը վառեն.
ածխային կաղնի զանոնք կը թմբե-
ցնեն, մին զինքը դուրս կը նետէ
ձիւնին վրայ, իսկ կրակը միւսին
թափանցելով վրան գտնուած վա-
ռօքն կը բռնկեցնէ և կը ստատակի
չարաչար: Ձիւնին վրայ նետուողն
ալ անոյս է եղեր: —Ահ չորպա-
ճիք, ինչպէս կ'զմայլով խելուը-
նուը:

Երայն սաստկութենէն ազգասէր
և հայրենասէր սրտերի եռանդն ալ
ստաւեցաւ. . . Անցնող տարի այս
սրերս էր, ա՛ն հա՛ քեզի շատ մը
շայտէի, ի՛նչ և հե՛տէի, տոբող
քաղաքիս ամբողջ Հայը երկան եր-
կան երկու վարժապետներ բերել
սուաւ (մին ալ Յոյն աղնուական-
ներէն Բէթրաքի էֆէնտիի ինչպէս)
էյ աղաներ էֆէնտիներ, ինչո՛ւ հա-
մար պարտաւորեցաւ, հը՛, վարժա-
պետը չաշխատեցաւ, անձնուրու-
թիւն չըրաւ, հը՛, Բոսմ քեզ պատ-
ճառը, ընթերցող, վարժապետը
տամայի, թափուի, խաղի թուղ-
թի, տոմարիս դաս չտուաւ, ձեզի
հասնելը չկարգաց, անոր համար . . .
եռանդնիդ չմնաց, ի՛նչ կը յու-
սացուի այնպիսի ժողովուրդէ մը որ
եռանդը կոչուած առժամանակեայ
և վայրենական մի ազգեցողի ենէ
կասեալ է նորա գոյութիւնը: Մեր
մէջ ԱՄՆԵՆ ԲԱՆԻ ԲՈՒՅԱԿԱՆ է:

«Եթէ իրօք և անկեղծ է Ձեր
միտքը՝ կը գոչուիմ Եփեսոսի հետ,
ազգի, ժողովուրդեան և դպրոցի յա-
ռաջադիմութեան մասին հետեւե-
ցէք քաղաքակրթեալ ազգաց օրի-
նակին, կամ ձեր մեծամեծներն,
աղաներն և հարուստներն վարժա-
պետ ընէք իմէ՛ք ձեր վարժա-
պետները մեծ ու հարուստ չէք
կրնար, կամ չէք ուզեր գէթ քի-
շաքէի, ի՛նչ, դեռ պիտի պիտի

գտնուիմ վարժապետութիւնը մեր
մէջ անաբգաւած չէ, Կրկին ատոր
հակառակը հաստատող ապացոյցներ
նոյն իսկ ինձ է պատահած:

Երբ ինձ տեղւոյ Աւետարանա-
կան վարժարանի դասատուութեան
պաշտօնը յանձնուեցաւ պատուելի
միտինարներէ, Նիյաէյի չորպա-
ճիները պաշտօն կ'ստանային զիս
դատելու և իմ վարժապետական
արժանաւորութեան չափին համե-
մատ զիս յանձնարարել բարեհա-
ճելու. բայց երբ զիս իր քանց հա-
մեմատ չէր գտներ, երբ կը տես-
նէր որ ես իրեն հանրածանօթ ու-
սումնական, հանճարեղ, վարպե-
տորդի եայլն աղաներն չեմ ճանչ-
նար և չեմ գիտեր ինչ փայլուն և
խելքէ դուրս անակաւներ չէի տար,
այդ չորպաճի աղաների խմբակը
իր բարձրութենէն պատգամ կ'ը-
րոտար, յանձնել կ'արձակէր, հա-
զար ու մէկ հակաքրիստոնէական
ձեւերով, պիչիմներով թէ միսիօ-
նարներն և թէ տեղացիները կը
զրգուէր: «միտքս տար, ա՛ն ճանաչմ,
եղ վերին կրկին, պիտ չէյ պիւ-
մէզ, թէրք էտին, պրագքն և այլն
խօսքերով փող կը պատուէր. ո՛վ
է ընթերցող, մեր մէջ ժողովուրդեան
վարժապետին ճակատագիրը վրձ-
նուրը կամ գոյն դատողը: Ժողո-
վուրդը, բայց այդ խելքը կար-
գալ չդիտեր, աղա, էֆէնտիները,
բայց հասարակ ժողովուրդն հեշ-
է ասոնց քով և սորա ուսումնաւ և

դաստիարակութեամբ ժողովուրդէն
տարբերութիւն մը չունին: Որո՛ւ
կը լսցնես բնիկ և համարեն գոր-
ծակցութիւնն եթէ քիչ մը եւելա-
գտնէր զիս, միշտ ցոյցով Պրո-
տանի իշխանութեանը կը յանձնէր
և Եփեսոսեան դաշտին ճամբան կը
գոցէր: —Բայց մարդս ազատ է,
չկրնար բռնաբարուիլ նորա ազա-
տութիւնը, թող ինչնս բռնաւորք
իրենց բռնաւորական գահէն և միտ-
նեն ի տաճարն խոնարհութեան և
արդարութեան և հոգիներուն վեր-
կուլեան գործքովը զբաղին, եթէ
իրօք քրիստոնէայեան և բարին կա-
տարողներն Այս, խելք և անօգ-
նական կը կարծուիմ, բայց ճշմար-
տութիւնն ամեն ատեն երևան կ'եր-
նէ թէ և նորա լուսոյն դէմ հա-
զար անգամ սեւ վարպայներ
բռնեն, նա իժեքու և քարքերի

վրայ կը գնայ և առ ոտն կը կոխէ
գառութիւն և զվիշապն: Ես ինձ հա-
մար չեմ ըսեր քանզի վճատութիւն
և երկչոտութիւն բնաւ ինձ ընկե-
րացած չեն, բայց անգործներն և
տկարներն ի՛նչ պիտի ըլլան, խորհէ
կ'աղաչեմ ընթերցող:

Մեր մէջ բանն ի՛նչպէս է գիտես,
ընթերցող, բաւական է որ մէկը
քանի մը ոսկի ունենայ և քիչ մ'ալ
արապի, ֆարսի, գաղղիէրէն գիտ-
նայ և ճոճուայ, նա իսկոյն ոչ մի-
այն ուսումնական կը դառնայ այլ
թող. խորհրդոյ և հոգաբարձուաց
անգամ կըլլայ և հարկւարուր ձեռ-
քեր այն աղան և էֆէնտիներն
ընեն. իսկ ժողովուրդեան ընտրած այս
չորպաճիներն խելք վարժապետին
ալ որ անշուշտ իրմէ լաւ գիտէ իւր
բարձեւագր խնամակալ, տեսուչ և
գլխուն ղեւ: Բայց ինչ ընենք մա-
տան, ժամանակը և ինքնէնսոն այդ
կը պահանջէ եղեր միթէ պէտք չէ
հարուածել մօտան և առնչութիւն
ներն երբ նա խաբարայութեան կը
ծառայէ և ժողովուրդը տգիտա-
բար ուրախ է որ կը խաբուի: Ահա
տխմարք ասոր և Ձայն բազմաց ձայն
Աստուծոյ Կըսեն: —Ապացոյց, ան
ալ ուրիշ ատեն մը:

Առ Աւետ. եկեղեցին Թուրքիոյ
ուղղեալ շրջաբերական մը որ Դի-
տակի արժանապատիւ դիտող և
խմբագրող Պատ. Սիմոն Իւթիւճեան:
նի և Պատ. Աւետիս Ասատուրեանի
միջոցաւ հրատարակեցաւ մոռցուած
է Անիափու բնդհանուր միութեան
հանուէրք 8-10 խելքոց կարգն
անցնելու վարժապետներու խելքին:
—Ուստի խնարհաբար հոն ժող-
վուրդէր պատուելիներու քարո-
ղչիներու, բրօքիսորներու և վար-
ժապետներու ուշադրութեան կը
յանձնեմ այս կենսական և ողջօ-
ղուտ խելքին:

«Որբաբար» անուամբ ընկե-
րութիւն մը կ'աղմուած է. ինչպէս
անուէն կերեւայ որբերի և աղքատ-
ների պիտի օղնէ այս ընկերու-
թիւնն, այժմ 90 ոսկւոյ չափ ունի
եղեր բայց կը ցանցարին թէ ժողո-
վուրդն ստակ չտար կոր: Ըստ մեզ
անհիմն է, քանզի երբեք կամ
առհասարակ քանի մը վարպետոր-
դիկ՝ ժողովուրդի ստակը անուշ և

քմաց հաճելի ինչն ժողովուրդ,
ժողովուրդի վստահութիւնն կորուսի
Քանի որ վստահ չէ չկրնար ստակ
տալ նա. ուստի աս ոսկիներն թող
իր նպատակին գործածեն և ժողո-
վուրդը ան ատեն ստակ կուտայ երբ
ապահովի: Ճիշտ աս խորհուրդն ու
խրատը կուտամք Բողոք. Հայ երի-
տասարդաց ընկերութեան որ գոր-
ծէ և վստահութիւն վստակի որով
աւելի օգտակար կըլլայ: —Ապա-
ցոյց մեր ըսածներուն լուսահոգի
25 իրան և այլ հանգուցեալ դե-
ղին դէմքով հիւանդ իրաններն որք
առանց հոգեհանգստեան յոնգարձ
կեանս վերափոխեցան. սրում վա-
յելէ հանգիստ և անգործութիւն
այժմ և միշտ և յաւիտեանս յա-
ւիտենից ամեն:

Կը խնդրեմք որ Լուսաւորչական
և Բողոքական ազգայինք չվիրաւ ու-
րին մեր բառներէն. անձնուորու-
թեան հետ դուրձ չունիմ քաւ ինչի
այլ գործոց և դրութեանց և պա-
կատութեանց դէմ, բայց սա ալ
յայտ է որ խմբին դէմ՝ աքացող-
ներ պակաս չեն, մանաւանդ մեր
բնաջայն ամեն քարի տակէն կեւ-
ներն, ինձ դէմ բոլորովին և բնաւ
անկարեւոր և անօգուտ ընդվարտ-
խօսութեանց տեղի պիտի տայ ան.
չուշտ. մենք այժմէն կը յայտարա-
րենք որ և կը հրաւրենք գոյնս
ստանապատիկ աւելցնել իւրեց զւր-
պարտութիւններն և խօսքերն ար-
դէն անոնք ամենն ալ պատասխան
ուած են:

Կը յայտարարեմ նաեւ իւրեւ աշ-
խարհի և ողջախոհ անձանց որ Բիւ-
ղանդեան պիտակաւը և չորմարա-
ներու կարգէն չեմ. կը սիրեմ զԱզ-
գըն և ժողովուրդն, և ճակատա-
բաց կը պարծիմ որ երակներս մէջ
ցածագլի ճիգով իմ արին մը չէ,
այլ անձնուրը Հայկազանց արինն
է. Ուր որ ըլլամ, ինչ ուր լինմ,
միշտ ի փառս և ի պարծանս ազգին
և հայրենեաց, կը խոտովանիմ որ
ճշմարիտ Հայ-Աւետարանական մը
ճշմարիտ վարժապետ մը և ճշմա-
րիտ ազգասէր մ'եմ, ոչ միայն ի
տեսականայն այլ և ի գործնականին:
Վ. Յաւանդեմ Եփեսոս
1/13 փետր 1882
Նիյաէ

ԽԱՆԻՃԻՑԷ

ԻՆԿԻԼՈՒՄԷՐԱԲԱՐԱՄԵՆԹՈՍՈՒ
ՎԷ
Մ. ՊԱՐԱՅԼՈ

Լծուոր, 18 փետր.
Մ. Լապուշէր տիւնքի ինքնամա-
տա Մ. Պրատոնուր մէջիւրի մէջու-
սան ազաւը սիրելիէ դապուլ օրւն-
մամար մէջիւրի հաղղընտա քէն-
տի սիւսիւրի բաւա իյլէտի, միւ-
մարիէյհ և Նորթմարս մէջուսու-
մէջիւրի մէջուսանը միւրաքերա-
թընա իշխրար իտէպիմէք իյնի
լաղըմէտէն օրան եէմիւրի իփաւըն-
տան մէնն օրւնտուղու կիւն, մա-
գամը միւնհալլ նէշր օրւնմամբշ
մը տըր Ե տէյու պէեանը էֆքեար
կըլէմիշ տըր:

Մ. Լապուշէր տահա միւնպար-
տան էնիւ պերիէն օրիւրմամտան,
Վէրվիքայր մէջուսու, վէքիւնէ
առէթէրի տիւնիւրիւրիւն ետուր-
միւր խաւիմի պարտան Մ. Նիւո-
տիկէյիմ տըրի մէջիւր իւզէրիւն ա-
թիւնէքի սիւսար տէրմէտան կըլէմիշ
տըր, ՎՄ. Պրատոնուր կէչէն ինքն-
մատ հաղղը պալուրմամտըն մու-
ղաեթիւր տէքեամը գտնուէն հիւքմ
ու նէշր իմիւր օրան մաշքէմէնի
սոն գարարը, վէք բարլուրմէթմոն
տիւրիւրի գուրա մարմարըյրա պէ-
եան կըլէտիկէ էֆքեար իյլէ Մ. Պրատ-
ո մէջիւրի մէջուսանտա գուրտա
ղայրը շայնտան պեր հալէ իլլա օլ-
մամբշ մը տըր:

Միւտտաի ուսումի սըր Հէնրի
ձէյիմ հիւքիմէթիւր տալիւնէ միւ-
շափրէրիւրմէն պալուրմամտը հան-
պիլլէ, Մ. Լապուշէր սիւսարը քէն-
տիւրիւն ինքնալ իյլէմիշ օրուրդուն
տան, ճէվապէն բարլամէթմոն
վուրուտ կէլէն խոտաթմըն, Մ.
Պրատոնուր մէջմուրիւրիւրի իւ-
թալ, վէ մաղամընը միւնհալլ նէշր
օրւնմամտըյրա հիւքպիւր միւնտալիւրի
օրմաղընըպէեան կըլէմիշտըր Միւ-
մարիէյհ, քէնտիւրի սոնտաւտան մէջ-
իւր մէջուսանըն դապուլ ինէթա-
տիմ օրւնտալիւրմէք պեր գարարըն
գուհուրի միւնպալի օրապիւրմէն
ինքնամաղան պալուրմամտ պեր մէջիւ-
նէ թօղ ունմաղ տան ինքնալ իյ-
լէմիշ օրուրդունու, վէ ֆազաթ
վուրուտ պալուրմ իւր սիւսարաւ ճէ-
վապէն քէնտի էֆքեարընա Մ.
Պրատոնուր մաղամընը օլ վաղըմա

(169) ԹՈՒՃՏԱՆ ԳԸՉԼԱՐ

—Էվլէթ . . . — տէտի մէրգոււմ,
կէօղէրիւրի դարտեարաղ:
—Իմոյ էօյլէ օրուրդտա, մա-
տամ քի օլ պարպտէ հէմէֆքեար
պուրլունմաղտաւընը, արթըք պի-
հուտէ վաղըթ զայպ իմմէքիւրթտէ
պիւր մանէն եօգտուր . . . — ինկի-
լիզէրին տէտիքէրի կիպի, էփէլ
ռէփէլ Էփէլ Էփէլ Էփէլ, ինկիլիզէր Բէք
իյլէրիւրի պիլէն ատամար օլուպ, վէ
էօմի ու հանաթլըրընը դատու ու
գըլլէթիւրի տալիս բէք ալէն թա-
նըմաղտա տըրլուր . . . — նէ՛ տէրի-
նիւր, Մ. տը Թիւնգալա եաղըպ ի-
ճապը իր թիղաղընա պաղաղմմի:
—Էվլէթ:
—Հէման պու կիւնտէն եաղըպ
պիլիւրիւրմի:
—Էվլէթ:
—Մէրգոււմ, տէֆէրէրէրի պէ-
րապէր ալարաղ ֆարիւն կէլէսիւրի
տէյի եաղաղմմի:
—Էվլէթ:
—Էօյլէ իսէ, հէման գալէմի է-
լիմէ ալարաղ, սիւզե եաղընըրդ
իմմէքիւրի պաղապաղմմի, էօյլէ՛մի:
Բօզ պիւր թապաղա մէքթուպ
քեաղըտա ալար, վէ շու աթիսէքի
մէքթուպու եաղմը օրուրդունտան,
լիմաւա եանլըլարընը թաւհիս ի-
տէրէք պէեան իտէրմի:
Աղիւղիմ մօնիէօ տը Թիւնգալա:

«Միւլմըն մէրթէպէ չաբուր սու-
րէթիտէ օլուրդու հայտէ, Տէրէյն
վէ գալմանեալը նամընա օրան
տէֆիլէրէրի պիլիւրթտէ ալարաղ
ֆարիւն կէլէսիւրիւր. — Պու տալէթ-
տէն մաղստ նէ օլուրդունու կէլ-
տիկիւրիւրտէ անլարընը. իյնի հա-
զըզը հայինէ տայիւր թէքմիլ մա-
լիւմաթ ալընմաղըք իր թիղա իմ-
մէքտէ տըր:
«Հազըզ տիլիւրտէ հիւրմէթ ու
րիպէթիլ քեամիլէ իւզըն պալուր-
մաղտա օլուպ, վէ եաղը եաղմաղ-
ըլա միւրթիւրի պիւր հայտէ պու-
լունմաւան Մ. Մարալիլ թարա-
ֆընտան պիլ վէքեալէ ինչպիսեան
«ԲՈՉ ՊՈՆԵՆ»
Մէրգոււմէ մէքըրի մէքթուպու
եիւրէք սէն իլէ օգուտու:
—Նէ՛ տէրիւրիւր, պէեանիւրիւր
մի, — տէյի սիւալ իմթի մէրգու-
մէ:
Մ. Մարալիլ կէօղէրի, էվլէթ,
կըլէթիւրի վէրալիւր:
—Տիմէք տըր քի, հէման բու-
լունտա կէօնտէրէպիլիւրմ, էօյլէ
տէյիլ մի:
Բօզ մէքըրի մէքթուպու պիւր
գարֆ իյնիլէ էֆֆի իլէ, իւզէրիւր
եաղըտ, վէ իւրմալէքեալ պիւր-
րէք բուլմաւա կէօնտէրալ:
—Օհ՛, — տէտի մէրգոււմէ քէն-
տու քէնտու յէ սէօյլէքէրէք, վէ պիւր
ֆիւթմալ իմթի իմթի իմթիւրմէսի-
նէ սէյիլիւր միւտան օլուրաղ — ար-
թըք չիմտալէն սոնտա, պալարաղ

քեամիլէն պէնիմ հիւքմիլ թաւհ-
թընտա պալուրմաղաղ տըր . . . պէն-
տէն պաղաղ քիմէնիւր նոֆուր
ու ինէպիլի պալուրմաղաղաղաղ
տըր . . . — Էվլէթ՛ տէ պէնտէ պու-
րալիւրմտէն իսթիֆատէ իտէճէ՛-
կիմ տըր . . . — Աշը ու սէփտա պա-
պընտա եէքթիմ պալուրման ինէն
Մարիլի, չիմտէ պալուր ինթիպ
վաղըթ օլուրդտա, զիտտիլէ մէ-
մուտ օլմաղաղ տըր:
84
Հէման օլ կիւն աղչամ օլուրդ-
տա, Հէօթը տաղու կիտիպ քէնտի
պիւրտէրի ժօթմ, Բէտէրի իստէ-
սիւրմէ վուգուտ կէլէն քէլիկէթիլ
նօզթաղ նօզթաղնտուղ իյլէտի
Մէրգոււմ ժօթմ, — նամըլէրի գու-
թէն մալիմ տուր, — քէնտիւր տա-
լի, Բօզ Պանյանը, քէլիֆիլիւր
եանընտա եէրէլիւր գալմաղտա օլ-
մաղըն պիւր մալիպէթն ատա իմ-
մէքտէ օլուրդունտան,
—Մէրգոււմէ միտիւրի դարը, Բէ-
տէրիմ իւզէրիւրէ, պիւր հիւքմիլմ
իյլէթմէքտէ տըր. — վէ հայիլէտէ
իսթէպիլիւրի հէմ եաղմաղտա տըր,
վէ հէմտէ եաղմաղաղ տըր. — պէ-
րէլէթ վիւրալէ քի հէմիւրմէ իլէ
էնիւրմէ, աղ պիւր կիւնտէն ալ-
տէթ իտիպ ֆարիտա պալուրմա-
ղաղտա տըր, — տէյի պաղըտը:
Լէօթը հատէն զիտտէ մաշ-
տան վէ միւրքտէր պիւր հայտէ
պալուրմաղտա իտի:

Պիւր կիւն էվլէթիւրտէն ֆիւրիւրմէ
գուրմաղտա օլուրդու ինէպալթ
պիւրալըն մաշվ օլուպ պիլիւր ի-
տիւր. — Մէրգոււմ թէքըրէն,
էմիլ իտալէ իւզըն օլարաղ կէլէն
մէքիլէ, վէ մէքթմէքտէ Էօմիւրիւր
տէվլամ իմմէքիլէ մէջպուր օլ-
մաղտա, վէ պիւրապէրէն, մաշ պէ
մաշ ալարաղը ճիւզի պիւր խարճ-
ըք, պիւր հաւտալ ինիտէ պու-
լունմաղտա իտի:
Մէրգոււմ նէ եաղմաղընը շու-
շըրմաղտա իտի, չիւնքի, քէն-
տի պալ օլուրդու հայտէ, Լիւնէլ
Վարիլի կիպի սահիպ սէրմէթ պիւր
տէլիւրալը իլէ իսէ, իւզը սըք կէօ
րիւշէրէք աղպաղըք իմմէքտէ
օլուրդունտան, թապիւրիլէ, եէ-
րինէ կէօթէ, քէնտիւրիւր տալի,
ճէօմէրմէք բարալար սարֆիլմէք-
իկի իւթիկալ իյլէմէքտէ իտի. —
վէ Մարիլիտէ վաղըթ վաղըթ չի-
չէքէր հէտիլիւր իմմէք ինի, քէ-
ղալիք բարալարըն իտի. — վէ քէ-
ղալիք Սէնթ-Ուէն քէօլիւրէն կի-
տիպ կէլմէք ինի կիլմ օլուն իւ-
րալըն տալի տիւրիւրմէքտէ իտի.
— պու վէ պալուրալ էմալ մէտա-
րիֆէր, հէր նէ գատար հատար
գալիլէրիւրտէ հէմիլիւրիւրիւր չէյ-
լէր իսթէր տէ, լաղըմէտէն պու-
լունմաղտա իտիլէր. հալպուրի
մէքթոււն թապիւրիլ իտիլիւրմէն
տէ իտիլէր . . .
Իմոյ, մէրգոււմ նէ՛ եաղմաղ ի-
տի, պօթմու իմմէրի իտի:

Վաղա, էօյլէ եաղմաղըն տա-
լի պիւր արաղըք տիւրիւրի իսէ,
սիւնտէ իսթալթ օլունքի, մէք-
թիւր տիւրիւրմէն տալի վաշի տըր,
օլ պապտէ տէ պիւր իւթիւր եօգ տուր,
չիւնքի հէտալ սիւնի միւնտալ օլ-
մաղընտան, էն զիտտէ ֆալիլ
ֆալիլ իլէ բարա վիւրէնէր տալի,
բարա վիւրէնէնէքտէր տըր:
Հալպուրի, մէրգոււմ, ֆէրտա-
սը կիւնիւ աղչամ ինի, Լիւնէլ
թարաֆընտան գուհուրա կէլէն տա-
վէթի դապուլ պիւրէ, կիտիպ հա-
ղը պալուրմաղընը գալիւր գա-
րար վիւրմիշ օլուրդունտան, գար-
աղընտան էլլ իւրա էօթիւր ալ-
մաղընը գալար վիւրալ, վէ գար-
գաղը տալի թէքթիւրի Բէտա իմ-
մէտի:
Մէրգոււմ քէնտի օլուրալ տէօն-
տիւրտէ, աղչամալըն պիւր մէք-
թուպ ալար:
Մէրգոււմ մէքթուպտա, եաղընը
շու աթիւրէք իւր գէթիլէր եաղընը
իտիլէր,
«Էյէր եաղմէն Էյէր, Լիւրա Էյէր»
Էյէր Էյէր Էյէր Էյէր Էյէր Էյէր
«Էյէր Էյէր Էյէր Էյէր Էյէր Էյէր»
Մէրգոււմ մէքթուպտա իմաղ եօգ
իտի, — վէ եաղընը տալի, քիմիւր
օլուրդու աղչամաղընը նիյնէթիլ-
լէ թէպուր իտիլէրէք եաղընը
իտի:
Պու ճիւլէ իլէ տալի, մէրգոււմ
անիւտէ, մէքթուր եաղընը քիմիւր
օլմաղըն չիւրհէ իտիլէր:

